

سوره اسراء (۱۷)

مکی و شامل یکصد و یازده آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

پاك و منزّه است خدایی كه شبی بنده اش را از مسجد الحرام به مسجد الاقصی، كه اطرافش را بركت دادیم، برد تا بعضی از آیات خودمان را به او نشان دهیم، چون او شنوا و بینا است. (۱)

و به موسی كتاب دادیم و آن را راهنمای بنی اسرائیل ساختیم كه **وكیلی غیر از من نگیرید**. (۲)

ای فرزندان كسانی كه با نوح در كشتی سوار كرديم، نوح بنده سپاسگزاری بود. (۳)

در كتاب به بنی اسرائیل اعلام كرديم كه دوبار در زمین فساد می كنید و برتری جویی و طغیان بزرگی می كنید. (۴)

چون وعده اول بیاید افراد بسیار قدرتمندی را بر علیه شما برمی انگیزیم تا درون خانه ها دنبال شما بگردند. این وعده عملی خواهد بود. (۵)

بعد شما را بر آن ها مسلط می گردانیم و شما را با مال و فرزند كمك و افراد شما را بیشتر می كنیم. (۶)

اگر نیکی بكنید، به خودتان نیکی کرده اید و اگر بدی بكنید، به خودتان بدی کرده اید. و چون وعده دوم بیاید، برای این كه شما را ناراحت كنند داخل مسجد می شوند، همان طور كه بار اول داخل آن شدند و به هر چه دست یابند نابود می كنند. (۷)

ممکن است خدا به شما رحم كند. اما اگر شما برگردید ما هم برمی گردیم و جهنم را زندان افراد بی ایمان قرار داده ایم. (۸)

این قرآن مردم را به درست ترین راه هدایت می كند و به افراد با ایمانی كه كار درست بكنند مژده می دهد كه پاداش بزرگی دارند. (۹)

برای افرادی که به آخرت ایمان ندارند عذاب پردردی آماده کرده‌ایم. (۱۰)

انسان همان‌طور که دعای خیر می‌کند، دعای بد می‌کند. **انسان خیلی عجله دارد.** (۱۱)

شب و روز را دو نشانه قرار دادیم. نشانه شب را تاریک کردیم و نشانه روز را روشن ساختیم تا دنبال کسب معاش بروید و عدد سال‌ها و حساب را بدانید. **ما هر چیزی را کاملاً توضیح داده‌ایم.** (۱۲)

کارنامه هر کس را به گردنش آویخته‌ایم و روز قیامت آن را به صورت کتاب بازی که می‌بیند برای او در می‌آوریم. (۱۳)

و به او می‌گوییم: کتابت را بخوان، خودت امروز برای حسابرسی کافی هستی. (۱۴)

هر کس هدایت شود به نفع خودش هدایت شده و هر کس گمراه شود به ضرر خودش گمراه شده است، و هیچ‌کس بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد. **ما تا پیغمبر نفرستیم افراد را عذاب نمی‌کنیم.** (۱۵)

وقتی بخواهیم شهری را نابود کنیم ثروتمندان و قدرتمندان آن را امر می‌کنیم که در آن به نافرمانی خدا بپردازند و در نتیجه عذاب بر آن مقرر می‌شود و آن را نابود می‌کنیم. (۱۶)

امت‌های بسیاری را بعد از نوح هلاک کردیم و خداوندت برای دیدن و با خبر بودن از گناه بندگان کافای است. (۱۷)

کسی که دنیای زودگذر را بخواهد، خیلی زود هر چه را بخواهیم به او می‌دهیم. بعد جهنم را برای او مقرر می‌سازیم که سرزنش شده و رانده وارد آن شود. (۱۸)

کسانی که آخرت را بخواهند و کوشش لازم را برای آن بکنند و ایمان داشته باشند، از کوشش آن‌ها قدردانی می‌شود. (۱۹)

ما، هم این دسته و هم آن دسته را با عطای خداوندت کمک می‌کنیم. عطای خداوندت از کسی منع

نمی‌شود. (۲۰)

نگاه کن چگونه بعضی را بر بعضی برتری داده‌ایم. مسلماً آخرت درجات و برتری‌های بیشتری دارد. (۲۱)

با خدا معبود دیگری قرار نده (غیر خدا را ارباب و سرور خود نگیر) چون سرزنش شده و بدون یاور به گوشه‌ای خواهی نشست. (۲۲)

خداوند تو حکم کرد که فقط او را بندگی کنی (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز او نباشید) و به پدر و مادر نیکی کنید. اگر یکی از آن‌ها یا هر دوی آن‌ها پیش تو به سن پیری برسند به آن‌ها اف هم نگو و با آن‌ها تندی نکن و با آن‌ها با احترام حرف بزن. (۲۳)

و از روی مهربانی بال فروتنی و کوچکی را در مقابل آن‌ها بگستران و بگو: خداوندا، آن‌ها را مورد رحمت قرار بده همان‌طور که وقتی من کوچک بودم آن‌ها مرا پرورش دادند. (۲۴)

اگر درستکار باشید، خدا آنچه در دل شما است به خوبی می‌داند. او توبه‌کنندگان را می‌بخشد. (۲۵)

حق خویشان و تهیدستان و در راه‌ماندگان را بده و اسراف (ریخت و پاش) نکن. (۲۶)

چون ریخت و پاش‌کنندگان برادر شیطان هستند و شیطان نسبت به خداوندش ناسپاس بود. (۲۷)

اگر به‌خاطر امیدی که به لطف خدا داری از آن‌ها رو می‌گردانی، پس با آن‌ها با نرمی صحبت کن. (۲۸)

و دستت را به گردنت قرار مده و آن را کاملاً باز نکن تا ملامت شده و با حسرت در کنجی بنشین. (۲۹)

چون خدا روزی را برای هر کسی که بخواهد فراوان می‌کند یا کم می‌کند، چون او به وضع بندگانش آگاه و بینا است. (۳۰)

و فرزندانان را از ترس فقر نکشید. روزی آن‌ها و شما را ما می‌دهیم. کشتن آن‌ها خطای بزرگی است. (۳۱)

و به زنا نزدیک نشوید، چون زنا کاری زشت و راه بدی است. (۳۲)

و انسانی که خدا جانش را محترم داشته نکشید مگر به حق. کسی که بی‌گناه کشته شود، برای بازمانده او تسلطی بر قاتل قرار داده‌ایم، پس در قصاص زیاده‌روی نکنند، چون او (مظلوم) یاری شده است. (۳۳)

و به مال یتیم نزدیک نشوید مگر به بهترین شکل (برای اداره مالش) تا این‌که به رشد خود برسد، و به عهد خود وفا کنید، چون عهدها مورد بازخواست قرار می‌گیرد. (۳۴)

پیمان‌ها را، وقتی با پیمان‌ه جنس می‌فروشید، کامل بدهید و با ترازوی درست وزن کنید. این‌کار بهتر و خوش‌عاقبت‌تر است. (۳۵)

از آنچه نمی‌دانی (به درستی آن اطمینان نداری) پیروی (دنباله‌روی کورکورانه) نکن چون گوش و چشم و دل همگی درباره آن (عمل کورکورانه) مورد بازخواست قرار می‌گیرند. (۳۶)

و در زمین خودپسندان‌ه راه نرو، چون زمین را با راه رفتن خود نمی‌شکافی و بلندی قدت به کوه‌ها نمی‌رسد. (۳۷)

بدی تمام این کارها پیش خداوند تو ناخوشایند است. (۳۸)

(ای پیغمبر،) این‌ها از حکمت‌هایی است که خدا به تو وحی کرده است. و با خدا معبود دیگری قرار نده، چون ملامت شده و رانده در جهنم خواهی افتاد. (۳۹)

آیا خدا برای شما پسران را انتخاب کرده و از فرشتگان دخترانی برای خود گرفته؟ حرف بزرگی می‌زنید. (۴۰)

ما در این قرآن حقیقت را به صورت‌های گوناگون بیان کردیم تا متوجه شوند، ولی فقط بر نفرت

(و گریز) آن‌ها می‌افزایند. (۴۱)

بگو: اگر همان‌طور که آن‌ها می‌گویند معبودانی با خدا بودند، حتماً دنبال راهی برای غلبه بر صاحب عرش می‌گشتند. (۴۲)

خدا پاك و بسیار برتر از چیزهایی است که می‌گویند. (۴۳)

آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند تسبیح او را می‌گویند. هر چیزی با ستایش او، او را تسبیح می‌گوید ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید. خدا بردبار و آمرزنده است. (۴۴)

وقتی قرآن می‌خوانی، بین تو و کسانی که به آخرت ایمان ندارند پرده ناپیدایی قرار می‌دهیم. (۴۵)

بر دل‌هایشان پرده‌ای می‌کشیم تا قرآن را نفهمند و گوششان را سنگین می‌کنیم و وقتی در قرآن خدا را به تنهایی یاد کنی با نفرت رو برمی‌گردانند. (۴۶)

ما بهتر می‌دانیم که وقتی به تو گوش می‌دهند به چه منظوری گوش می‌دهند و وقتی با هم نجوی می‌کنند چه می‌گویند. ظالمان می‌گویند: شما فقط از مردی که جادو شده پیروی می‌کنید. (۴۷)

بین چگونه برای تو مثل زدند و در نتیجه گمراه شدند و راهی برای هدایت پیدا نمی‌کنند. (۴۸)

و گفتند آیا وقتی ما استخوان و پوسیده شدیم در خلقت جدیدی زنده می‌شویم؟ (۴۹)

بگو: سنگ یا آهن یا موجودی سخت‌تر از آنچه به فکرتان می‌رسد باشید (باز هم برانگیخته می‌شوید). پس خواهند گفت: چه کسی ما را برمی‌گرداند؟ بگو: همان کسی که اولین بار شما را آفرید. پس سرهایشان را برای تو تکان می‌دهند و می‌گویند: چه موقع این کار صورت می‌گیرد؟ بگو: ممکن است نزدیک باشد. (۵۰ و ۵۱)

روزی که شما را می‌خواند و شما با ستایش او دعوت او را اجابت می‌کنید و خیال می‌کنید فقط مدت کمی در حال مرگ مانده‌اید. (۵۲)

به بندگان من بگو که به بهترین وجه صحبت کنند، زیرا شیطان بین آن‌ها را به هم می‌زند. چون

شیطان دشمن آشکار انسان است . (۵۳)

خداوندتان از وضع شما آگاهتر است، اگر بخواهد به شما رحم می‌کند و اگر بخواهد شما را عذاب می‌کند . ما تو را برای وکالت آن‌ها نفرستاده‌ایم . (۵۴)

خدای تو کسانی را که در آسمان‌ها و زمین هستند خوب می‌شناسد، و بعضی از پیغمبران را بر بعضی از آن‌ها برتری دادیم و زبور را به داود دادیم . (۵۵)

بگو : هر کسی غیر از خدا را که فکر می‌کنید به کمک بخوانید، آن‌ها توانایی این‌که ضرر را از شما برگردانند یا تغییر دهند ندارند . (۵۶)

کسانی را که این افراد به کمک می‌خوانند، هر کدامشان که به خدا نزدیک‌ترند و امید رحمتش را دارند و از عذابش می‌ترسند، دنبال وسیله‌ای برای تقرب به خدا می‌گردند . چون باید از عذاب خدا ترسید و حذر کرد . (۵۷)

هیچ شهری نیست مگر این‌که ما آن را قبل از روز قیامت نابود یا آن را به شدت عذاب می‌کنیم . این امر در کتاب الهی تثبیت شده است . (۵۸)

هیچ چیز ما را از فرستادن معجزه باز نداشت غیر از این‌که پیشینیان آن را انکار کردند . ما به قوم ثمود شتر ماده را که دلیل روشنی بود دادیم، ولی آن‌ها به آن ستم کردند . ما معجزات را فقط برای ترساندن می‌فرستیم . (۵۹)

وقتی را یادآوری کن که به تو گفتیم : خدای تو به مردم احاطه و تسلط دارد، و رویایی را که به تو نشان دادیم و آن درخت لعنت‌شده در قرآن هم فقط برای امتحان مردم بود . آن‌ها را می‌ترسانیم، ولی فقط طغیان بزرگی بر آن‌ها اضافه می‌کند . (۶۰)

و هنگامی را یادآوری کن که به فرشتگان گفتیم : به آدم سجده کنید . همه آن‌ها سجده کردند غیر از ابلیس که گفت : آیا من به موجودی که از گل درست کرده‌ای سجده کنم؟ (۶۱)

و گفت: نظر تو درباره این کسی که بر من ترجیح دادی چیست؟ اگر به من تا روز قیامت فرصت دهی بر سر فرزندان او افسار می‌زنم، غیر از عده کمی از آنها. (۶۲)

خدا گفت: تو با کسانی که از تو پیروی کنند بروید، جهنم جزای کامل شما است. (۶۳)

هر کس از آنها را که توانستی با صداقت (وسوسه‌هایت) منحرف کن و با سواران و پیاده‌هایت بر آنها بتاز و در مال و فرزندان آنها شریک شو و به آنها وعده بده. شیطان به آنها فقط وعده دروغ می‌دهد. (۶۴)

تو بر بندگان من تسلطی نداری و خداوندت برای وکالت آنها کافی است. (۶۵)

صاحب‌اختیار شما (خداست) که کشتی را برای شما در دریا به حرکت درمی‌آورد تا دنبال کسب معاش بروید، چون خدا نسبت به شما مهربان است. (۶۶)

وقتی در دریا دچار خطری بشوید همه کسانی را که به کمک می‌خوانید ناپدید می‌شوند، غیر از خدا. ولی چون شما را نجات دهد و به خشکی رساند از او رو می‌گردانید، زیرا انسان ناسپاس است. (۶۷)

آیا از این که در خشکی شما را به زمین فرو برد یا طوفان شنی بفرستد و هیچ مددکاری برای خود پیدا نکنید، در امان هستید؟ (۶۸)

یا از این که دوباره شما را بار دیگر به دریا برگرداند و طوفانی خردکننده به پا کند و شما را به علت کفری که ورزیدید غرق کند و خونخواهی در مقابل ما پیدا نکنید، در امان هستید؟ (۶۹)

ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنها را در زمین و دریا سواره راه بردیم و خوردنی‌های پاک را روزی آنها کردیم و آنها را بر بسیاری از مخلوقات خود برتری زیادی دادیم. (۷۰)

روزی که هر گروهی را با نامه اعمالشان بخوانیم، کسانی که نامه اعمالشان به دست راستشان داده شود آن را می‌خوانند و ذره‌ای به آنها ظلم نمی‌شود. (۷۱)

اما کسی که در این دنیا کوردل است در آخرت نیز کور و گمراهترین فرد است . (۷۲)

(ای پیغمبر،) نزدیک بود تو را از آنچه به تو وحی کردیم منحرف کنند که به ما چیزی غیر از آن را نسبت دهی تا آن وقت با تو دوست شوند . (۷۳)

اگر تو را ثابت قدم نمی کردیم نزدیک بود مقدار کمی به آن ها تمایل پیدا کنی . (۷۴)

آن وقت در دنیا و آخرت به تو چند برابر عذاب می چشاندیم و یآوری در مقابل ما پیدا نمی کردی . (۷۵)

نزدیک بود تو را از زمین بلغزانند تا از آن بیرون کنند، در آن صورت بعد از تو فقط مدت کمی می ماندند . (۷۶)

این روشی است که در مورد کسانی که قبل از تو برای آن ها پیغمبر فرستادیم اجرا شده و تغییری در روش ما پیدا نمی کنی . (۷۷)

نماز را از غروب خورشید تا تاریکی شب و سپیده صبح بخوان . نماز صبح مورد توجه است . (۷۸)

و قسمتی از شب را بیدار شو و نماز بخوان . این یک وظیفه اضافی است برای این که خدا تو را به مقام پسندیده ای برساند . (۷۹)

و بگو : خداوندا، مرا صادقانه وارد کن و صادقانه خارج کن و برای من از طرف خودت دلیل و قدرت کمک کننده ای قرار بده . (۸۰)

بگو : حق آمد و باطل از بین رفت . مسلماً باطل از بین رفتنی است . (۸۱)

ما از قرآن آنچه را که برای افراد باایمان شفا و رحمت است نازل می کنیم و فقط بر ضرر کسانی که ظلم می کنند اضافه می کند . (۸۲)

وقتی به انسان نعمتی می دهیم از ما روگردان می شود و خود را کنار می کشد و وقتی بدی به او

برسد ناامید می‌شود. (۸۳)

بگو: هر کس مطابق ساختمان روحی و فکری خود کار می‌کند. خدای شما کسی را که راهش صحیح‌تر است بهتر می‌شناسد. (۸۴)

درباره روح از تو می‌پرسند. بگو: روح امری مربوط به خدای من می‌باشد و به شما فقط مقدار کمی از علم داده شده. (۸۵)

و اگر بخواهیم آنچه را به تو وحی کرده‌ایم، می‌بریم و تو مدافعی در مقابل ما پیدا نمی‌کنی. (۸۶)
مگر این‌که رحمتی از جانب خداوندت باشد، چون لطف خدا به تو زیاد است. (۸۷)

بگو: اگر انس و جن متحد شوند که مثل این قرآن را بیاورند، نمی‌توانند مثل آن را بیاورند، اگر چه بعضی از آن‌ها پشتیبان بعضی باشند. (۸۸)

در این قرآن برای مردم هرگونه مثلی زده‌ایم، ولی بیشتر مردم فقط از روی کفر و ناسپاسی آن را نمی‌پذیرند. (۸۹)

و گفتند: به تو ایمان نمی‌آوریم مگر این‌که برای ما چشمه‌ای از زمین روان سازی، (۹۰)

یا نخلستان یا تاکستانی داشته باشی و نهرها را در آن روان سازی، (۹۱)

یا همان‌طور که خیال می‌کنی پاره‌ای از آسمان را روی سر ما بیاندازی، یا خدا و فرشتگان را مقابل ما بیاوری، (۹۲)

یا خانه‌ای زرنگار داشته باشی، یا به آسمان روی. به بالا رفتن تو هم ایمان نمی‌آوریم تا موقعی که نوشته‌ای برای ما بیاوری که آن را بخوانیم. بگو: خدای من پاك است. آیا من جز بشری هستم که وظیفه رسالت به عهده‌اش گذاشته شده؟ (۹۳)

هیچ چیز مردم را بعد از این‌که راهنمایی برای ایشان آمد از ایمان آوردن باز نداشت جز این‌که گفتند: آیا خدا بشری را به رسالت فرستاده؟ (۹۴)

بگو: اگر در زمین فرشتگان بودند که با آسودگی خیال راه می‌رفتند، از آسمان برای آن‌ها فرشته‌ای را به پیامبری نازل می‌کردیم. (۹۵)

بگو: خدا برای شهادت بین من و شما کافی است، چون او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است. (۹۶)

کسی را که خدا هدایت کند، هدایت شده است و کسی را که گمراه کند، هرگز کمک‌کنندگانی غیر از خدا برای او پیدا نمی‌کنی و روز قیامت آن‌ها را دمر و در حالی که کور و لال و کر می‌باشند، جمع‌آوری می‌کنیم. جای آن‌ها جهنم است. هر گاه که شعله آن کم شود، آتشی به آن اضافه می‌کنیم. (۹۷)

این جزای آن‌هاست، چون منکر آیات ما شدند و گفتند: آیا وقتی ما استخوان از هم پاشیده‌ای شدیم دوباره در شکل جدیدی خلق می‌شویم؟ (۹۸)

آیا متوجه نشدند که خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفریده می‌تواند مثل آن‌ها را بیافریند و برای آن‌ها مهلتی قرار داده که شکی در آن نیست؟ اما ظالم‌ها فقط از روی حق‌پوشی منکر آن شدند. (۹۹)

بگو: اگر شما خزاین رحمت خدای مرا داشته باشید، از ترس خرج کردن و تمام شدن آن بخل می‌ورزید. انسان بخیل است. (۱۰۰)

به موسی نه معجزه آشکار دادیم. این را از بنی‌اسرائیل بپرس، وقتی که موسی پیش آن‌ها آمد فرعون به او گفت: ای موسی، من فکر می‌کنم تو جادو شده‌ای. (۱۰۱)

موسی گفت بدون شك تو می‌دانی که این (آیات) را خدای آسمان‌ها و زمین برای بینش (راهنمایی) انسان‌ها نازل کرده. ای فرعون، من فکر می‌کنم که تو هلاک شوی. (۱۰۲)

فرعون خواست آن‌ها را از زمین مصر ریشه‌کن کند، بنابراین ما او و تمام کسانی را که با او بودند غرق کردیم. (۱۰۳)

بعد از او به بنی اسرائیل گفتیم: در این سرزمین ساکن شوید، و چون وعده آخرت بیاید همه شما را با هم می‌آوریم. (۱۰۴)

قرآن را به حق نازل کردیم و به حق نازل شد و تو را فقط برای بشارت‌دادن و ترساندن از نتیجه کارها فرستادیم. (۱۰۵)

قرآن را کم‌کم نازل کردیم تا آن را آهسته آهسته بر مردم بخوانی و قطعاً آن را ما نازل کردیم. (۱۰۶)

بگو: چه به آن ایمان بیاورید چه نیاورید، کسانی که قبلاً به آن‌ها علم داده شده، وقتی قرآن بر آن‌ها خوانده شود سجده‌کنان بر خاک می‌افتند. (۱۰۷)

و می‌گویند: خدای ما پاک است. وعده خدای ما عملی خواهد شد. (۱۰۸)

و به خاک می‌افتند و گریه می‌کنند و قرآن بر تو وضع آن‌ها اضافه می‌کند. (۱۰۹)

بگو: الله بخوانید یا رحمان، هر کدام را بخوانید فرقی نمی‌کند. خدا اسم‌های نیکویی دارد.

نمازت را بلند بخوان، آهسته هم بخوان، حالتی بین این دو حالت را پیدا کن. (۱۱۰)

و بگو: ستایش (بزرگداشت) فقط برای خدایی است که فرزندی ندارد و در فرمانروایی هم شریکی ندارد و ضعیف نبوده که احتیاج به مددکاری داشته باشد و او را هر چه بیشتر بزرگ نما.

(۱۱۱)